

tegnede og ved Aarets Slutning ikraftværende Forsikringssum som en delvis Dækning af Præmiereserven. Det, der var det uheldige ved denne Bestemmelse var, at der i Virkeligheden ingen Grænse blev sat for Erhvervelsesomkostningernes Størrelse — og det kunde igen fordyre Livsforsikringen for Befolkningen — og fremdeles, at det omtalte Dækningsaktiv, disse $1\frac{1}{2}$ pCt. af Erhvervelsesomkostningerne opført som Dækningsaktiv for Præmiereserven blev staaende, selv om Forsikringen annulleredes, og derved blev i Virkeligheden dette Aktiv i mange Tilfælde et rent fiktivt Aktiv, for hvilket der ingen virkelig Dækning var. Det er for at raade Bod paa dette uheldige Forhold, at Ministeriet har foreslaaet Satsene i § 19, hvorved Erhvervelsesomkostningernes Stigning blev begrænset, og hvorved der under alle Omstændigheder vil være en fuldgod Dækning for det omhandlede Aktiv, saa det aldrig kan blive fiktivt. I Ministeriets Forslag har man ment, at 30 pCt. af Tillægene, dog ikke ud over 8 pCt. af Nettopræmierne, passende kunde danne Grænserne for Størrelsen af det Aktiv, som maatte opføres, dog saaledes, at det amortiseres i hele Præmiebetalingstiden og udgaar, naar Forsikringen udgaar. Allerede den Grænse, der oprindeligt var sat i Ministeriets Forslag, betød, mener vi, en Hindring for Selskaberne i at bruge for mange og for store Erhvervelsesomkostninger, saa at kun de Selskaber, som indtjente et rigeligt Overskud — og i Livsforsikringsvirksomhed gælder dette kun de ældre Selskaber, som indtjener et Overskud paa den ældre Portefeuille — kunde vedblive at betale høje Erhvervelsesomkostninger, og det vilde kun være for saadanne Selskaber, der kunde være Tale om, at Livsforsikringsarbejdet kunde forceres, hvorimod de yngre Selskaber, som ikke havde nogen ældre Portefeuille, hvorpaa de kunde indtjene et Overskud, saafremt Ministeriets Forslag var blevet til Lov, vilde være nødsagede til enten at tegne billigere eller ogsaa at tegne i et mindre Omfang end hidtil. Og da vi mener, at det maa være en Samfundsopgave at gøre Livsforsikringen saa billig som muligt og samtidig at udbrede den saa meget som muligt, antager vi, det maa være rigtigt at vælge saadanne Grænser for det nye Aktiv, at Soliditeten bevares, eller jeg

kunde snarere sige forøges, samtidig med at Mulighederne for en billig Nytegning fremmes.

Det var altsaa til Dels sket i Ministerens Forslag. Derimod mener vi, at de Nedsættelser, Udvalget har foreslaaet ved Ændringsforslag Nr. 8, betyder nogen Forringelse af Udsigterne til en billig Nytegning, idet de kan medføre, at det kan blive unddraget enkelte Selskaber at tegne saa meget til Fordel for de andre, der har rigeligt med Overskud af gammel Portefeuille at benytte til Erhvervelsesomkostninger. Naar mit Parti alligevel er gaaet med til det Ændringsforslag, som er stillet af det samlede Udvalg, og som altsaa vil betyde, at man efter at have gjort en Afregning saaledes som foreslaaet i Forslagets § 19,4 af de nu staaende Erhvervelsesomkostninger efter den Grænse, som der sættes til 30 pCt. af de fremtidige Tillæg og 7 pCt. af Nettopræmierne, vil man i Aarene 1913, 1914 og 1915 for Nytegning kunne sætte et Aktiv med 30 pCt. af Tillægene og 7 pCt. af Nettopræmien, for 1916 og 1917 for al Nytegning 30 pCt. af Tillægene og 6 pCt. af Nettopræmien og endelig efter 1918 for al Nytegning 25 pCt. af Tillægene og 5 pCt. af Nettopræmierne. Dette betyder Ændringsforslaget, og naar vi er gaaede med til dette, som vi godt ved er en betydelig Forringelse af det Aktiv, man kan opstille til Erhvervelsesomkostningerne, er det, for at vi kan gøre vort til, at det overordentlig store Arbejde fra alle Sider, som Lovens Revision har medført, kan blive afsluttet i Aar, men vi er vel vidende om, at dette Forslag ikke viser fuld Retfærdighed imod de yngre Selskaber.

Derimod vil vi paa ingen Maade kunne gaa med til det af det øvrige Udvalg stillede Underændringsforslag under Nr. 9 til Ændringsforslag Nr. 8. Vi betragter dette — saaledes som vi har udtrykt det i vor Betænkning — som en teknisk Urimelighed. Princippet i det, at Aktivet i intet Tilfælde maa overstige Præmiereserven, vil komme til at betyde en saa væsentlig Indskrænkning i de foreslaaede Sæts, at det vil være umuligt for de yngre Selskaber at benytte det, og det vil komme til at betyde, at man ligesom tvinger de yngre Selskaber til det absurde, at de for at faa en ordentlig Status skal tegne deres Forsikringer i Begyndelsen og ikke i Slutningen af Aaret.